

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at det maa lykkes at komme til Enighed om en Lovgivning, saaledes at de enligstillede, der mangler eget Værelse og maa anses for berettigede til at faa et saadant Værelse, kan blive hjulpet.

Victor Gram: Den meget udtømmende Redegørelse, den højtærede Minister har givet paa Grundlag af de Synspunkter, der i Gaar blev fremført, fritager mig helt for at komme ind paa de samme Spørgsmaal. Men det ærede Medlem Fru Alvida Larsen var ude med nogle Betragtninger, som giver mig Anledning til et Par enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem talte om, at det var nødvendigt ved Behandlingen af det foreliggende Spørgsmaal at se realpolitisk paa Tingene. Jeg er ganske enig i denne Betragtning, hvilket jeg ogsaa gav Udtryk for. Men det forekommer mig, at det realpolitiske glippede lidt, da det ærede Medlem kom ind paa Betragtninger vedrørende Mulighederne for Gennemførelse af Ungdomskommissionens Forslag. Jeg vil gerne her bemærke, at principielt er jeg naturligvis fortsat absolut Tilhænger af de Synspunkter, der er nedlagt i Ungdomskommissionens Betænkning, de Synspunkter har jeg selv været med til at udarbejde, og det er Synspunkter, jeg stadig væk er enig i; det er altsaa ikke en Demonstration af nogen Art, naar jeg i Ungdomskommissionen har hævdet de Synspunkter. Men det er værd at bemærke, at dengang havde Rigsdagen ikke paa noget Tidspunkt haft Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet, hvorfor man ikke kunde vide, hvorledes Stillingen eventuelt vilde være over for et saadant Spørgsmaal. Mit Parti fulgte da ogsaa mine Synspunkter og gav principiel Tilslutning til det af Ungdomskommissionen stillede Forslag, og man forsøgte for mindre end et Aar siden at faa disse principielle Synspunkter indført i Boliganvisningsloven. Det Forslag blev imidlertid stemt ned, hvilket det ærede Medlem maaske erindrer; den politiske Situation dengang gjorde det umuligt at faa gennemført de principielle Synspunkter, Ungdomskommissionen arbejdede efter.

Som jeg gav Udtryk for i Gaar, er de politiske Styrkeforhold i dette høje Ting ikke ændret saaledes, at der i Dag er større Sandsynlighed eller større Muligheder for, at vi kan faa gennemført disse principielle Synspunkter. Den Forhandling, der blev ført her i Gaar, viste for øvrigt ogsaa, at der ingen Chancer er for at komme den Vej frem. Saa

vidt jeg kan bedømme Situationen, vil det være en Illusion at tro paa, at der med dette høje Tings politiske Sammensætning i Dag skulde være nogen Mulighed for at komme videre her, og naar dette er den faktiske Situation, forekommer det mig at være en Demonstration af negativ Karakter, om man vil forsøge at fastholde Forslaget.

Det Spørgsmaal, der for mig er afgørende i denne Situation, er, om vi paa den ene eller den anden Maade er i Stand til at opnaa positive Resultater, der kan give Værelser til Ungdommen, og jeg tror, at ogsaa de politiske Ungdomsorganisationer, som det ærede Medlem tog til Indtægt i Gaar, vil være ganske enige med mig i det Synspunkt, at naar man vil løse et akut Problem, drejer det sig om at opnaa positive Resultater; det er mere værd end den ene Gang efter den anden at fremsætte principielle Forslag, som ingen Muligheder har for at komme igennem, og som derfor heller ingen Muligheder har for at give den Støtte til Ungdommen, som er paakrævet. Jeg vil gaa saa vidt, at jeg vil sige, at jeg heller ikke Spor er i Tvivl om, at Ungdomskommissionens Flertal, maaske bortset fra det ærede Medlems politiske Ungdomsorganisation og eventuelt enkelte andre, blankt vil gaa ind for det Synspunkt, at det, det drejer sig om, er at fremskaffe Resultater og i mindre Udstrækning at demonstrere.

Jeg vil derfor gerne tillade mig til Slut at stille det ærede Medlem følgende Spørgsmaal: Hvad agter det ærede Medlem at foretage sig, naar det endelig gang maaske gaar op for det ærede Medlem, at det Forslag, det kommunistiske Parti har stillet her, ikke kan gennemføres? Vil man saa fortsætte med at demonstrere, eller vil man gaa ind i en positiv Forhandling om foreliggende Muligheder for virkelig at komme frem til positive Resultater for den boligløse Ungdom?

Elgaard: Jeg maa begynde med at sige til den højtærede Minister i Anledning af de Betragtninger, Ministeren fremførte i sin Besvarelse af mine Udtalelser om, at hvis dette Lovforslag blev gennemført, kunde det afføde forskellige ubehagelige Komplikationer, at mine Udtalelser selvfølgelig ikke havde Basis i, at jeg personlig skulde mene, at den Ungdom, som har Brug for disse Værelser, paa nogen Maade skulde have moralske Fejl. Jeg protesterer imod, at der lægges den Tone over det. Jeg tror endog, jeg sagde i Gaar, at de unge, enten de arbejder paa Værksted, Fabrik, Universitet eller Kontor, har et menneskeligt Krav